

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Archicancellariis Sacri Romani Imperii Ac Cancellariis
Imperialis Aviae**

Mallinckrodt, Bernhard von

Monasteri[i] Westphaliae, 1640

Sequuntur notata quædam superioribus Additamentis
socianda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11835

Index.

- Eius cum Hildesheimensi Episcopo de-
fessione contentio. ib.
Widikindi Saxonum regis Codex aureus
Euangeliorum. 118
Wilhelmi Imp. Cancell. 88
Eius profectio Italica ad Innocentium
IV. ib.
VVilhelmus Archi-Episcopus Mogunti-
bus qua matre natus. 31
VVilhelmus Episcopus Monasteriensis.
114
Vlibertus Colonien. Archi. Episcopus.
122
VVilligisus an fuerit primus Moguntinus
Elector. 33
Eius natales & Patria. ib.
VVindeck Ioan. Paulus de Electoribus.
18172
Vlypponis vita Conradi Salici. 58
- VVitebergensis Academiæ Cancellarius.
212.213.
VVitigoyvo Abbas Augiensis. 12
VVitikindus Saxo a Meibomio editus.
26.30.35.
VViassim Illustris familia Bohemica.
152.
VWolfgangus Theodoricus ab Eusigkeim
Abbas Fuldenfis. 219
X.
Xantense oppidum. 133
Xystus Gaza de Ruere Vice-Cancella-
rius Romanæ Eccl. 206
Z.
Zuendebaldis Rex Lotharingie. 21.

*Sequuntur notata quædam superioribus Addi-
tamentis socianda.*

Pagina 16. Supereft adhuc aliis Caroli Calui Archi-Capellanuſ, non
minus Lanouio, quam mihi in superioribus præteritus; ROGERVS Rogerus
Archi-Episcopus (Sedem illius hactenus fruſtræ quæſiu) quem sequens il- Archi-
lius Principis literarum, Theodorico primo Hollandia Comiti concessa- Episcopus
rum, subscriptio ſuppeditauit: *Hagano Notarius ad vicem Rogeri Archi-Episcopi* Caroli Cal-
ſumniq; Cancellarij recognouit. Datum an. Domini 873, 17.Kal.Iul. Indictione vnde- ui Archi-
decimā. Extat Tom. 1, rerum Belgic. Francisci Svvertij, pag.372. Cancellaria-
riue.

Pag.47,lin.20. De Aquisgrano addo ſequente locum ē Narratione Hartmanni Mauri de Caroli V coronatione; apud Bzoniūm Tomo Annal. 191
ſub an. 1530, num. 34. *Tameſi Treueri contendenter Aquisgranum esse Arthi-Can-*
cellariatus Gallici.

Pag.85. Hoc opus, cui *Otia Imperatoris* titulus fuit, Gerh. Ioan. Vofſius Geruafius
lib.2, de Historicis Latinis cap.56. Geruafio Tilberiensi homini Anglo adſcri- Tilberien-
bit, qui locus mihi ansa fuit vterioris inquisitionis. Igitur inspecto etiam Io- fisi.
anne

Note.

anne Pitleo de scriptoribus Anglicanis, (auctor Tomum primum vocat *Relatio-
num Historicarum de rebus Anglicis:*) compere Tilberiensem Geruasium vnum
eundemque esse cum Niemij Arelatensi. Fuit enim Othonis IV beneficio
Arelatensis regni Mareschallus, vti vterque, quos retuli, auctor tradunt,
indeque illi cognomen illud habet. Alterum à patria nomen habuit, quae ipsi
obtigit Tilberia, Anglia ad Tamesis ripam oppidum, in Provincia Eastfalia,
sive ut posteriores vocant, Essexia. Dicto Imperatori mirè carum fuisse, sum-
misq[ue] in Imperio muneribus functum esse, idem Pirseus addit, respiciens sine du-
bio inter cetera ad Cancellariatum, de quo speciatim Niemius. Traditur
Henrici II Anglia Regis nepos fuisse, nec additur è filia vel sorore natus, aut
alio significatu, ita dictus fuerit. Inde tamen colligas Othoni Imperatori
consanguinitate iunctum fuisse.

Pag. 89, lin. 1. Admodum verisimile est, quamvis expressa eius rei testi-
monia hactenus non reppererim, Henricum Episcopum Spirensim, quem
sub Guillermo decessore gesserat Cancellarium, sub Alphonso, obitæ ad il-
lum publicæ legationis occasione, deinceps administrare continuasse. Obiit
autem an. 1272 adeoque, quamdiu Alfonsum titulum Augusti usurpauit,
ferè super fuit.

Pag. 97, lin. 19. Si minus probabile videatur, quod de Ducis Teschinensis
Cancellariatu protuli; fortè dicendus sit, tanquam Consilij Cæsarei Praes,
ignau illius Principis vices, subscriptiones faciendo, suppleuisse.

Pag. 108, lin. 7. Petrus Nannius in Dedicatoria operum S. Athanasij an. 1555
excusorum, hunc Anton. Perenottum vocat *Sigillorum Custodem & Consilia-
rium status & rerum primarium.*

Pag. 106, lin. 8 à fine. Hunc Spiegelum Abraham Bzouius lib. 19. Annal. sub
an. 1518. n. 11. eximium Iurisconsultum vocat, è quo loco simul didici, iam
tum Maximiliani I tempore, Cæsareum Secretarium & Consiliarium sive.

Pag. 115, lin. 2, & pag. 133, lin. 3. Godefridus Pantaleonita in Annalibus an.
1208.) agens de Innocentio III Papa, itidem de rebus grauioribus, Consilia-
rios eius hac voce indigitavit scribens: Formam etiam pacis & compositionis, pro
quâ prefati Legati (Philippi Imp.) aduenerant, eum suis CONSECRETALI-
BVS approbans, &c.

Pag. 139, lin. 5. Suidigerum sine Clementem II Papam è familia nobili
Saxonica de Merendorff, quæ etiamnunc in Magdeburgensi Archi Episcopa-
tu, & vicinis tractibus supereft, natales suos repetiisse, Auctor est, postalias,
Herm. Kirchnerus lib. 1, de Off. & dign. Cancell. cap. 6.

Vadibus
R. f. h. n. S.
Galli Ab-
bas. Pag. 152, lin. 12, & pag. 156, lin. 11. Exemplum alivd hinc oblati, inde recu-
fati Cardinalatus, reperi etiam apud Henricū Pantaleonem part. 2. de Illustri-
bus

Notæ.

bus viris German. pag. 443. Refert enim is è Ioannis Stumpfi Historia Helvetica, à Pio II Pontifice, Huldricū Reschium S. Galli apud Helvetios Abbatē, ad Ecclesiasticam purpuram vocatum fuisse, hunc autem certis de causis acceptare renuisse præsentatos honores. Fuit alias Abbas ille summī ingenij, maximis que animi vir, Cœnobij sui restaurator & locupletator singularis, usque ad eō, ut alter eius audire fundator meruerit, omninoque dignus censendus sit, quem laudatissimus Pontifex, acerrimusque ingeniorum censor & æstimator, ad maiora inuitarit.

Pag. 176, lin. 18. Religioso huic Chronicī Martiniāri editori nomen est Ioan. Fabricius Cæsar Gladbachensis, fuitque in Knechtstetensi prope Novesum Cœnobia inclyti Præmonstratenſum Ordiniſ Canonicus. Chronicī illius editio memorata, Coloniæ prodijt an. 1616, typis Gretenbruchianis.

Pag. 199, lin. vlt. Hanc de Primatu litem, in Guilielmi Warami Cantuariensis Archi-Episcopi odium, resuscitauit Thomas Cardinalis Volsæus, Eboracensis ante seculi lapsum Archi-Præfut. Erasmus certè in Dedicatione Paraphrasum in Paulinas Epistolas aliquot, hunc infatiabilis ambitionis hominem, inter reliquos titulos Anglie Primate salutat.

Pag. 204, lin. 2 à fine. Sub Hadriano VI Vaticanæ Bibliothecæ præfuit Hieron. Hieronymus Aleander Archi-Episcopus Brundusinus, sub Clemente VII in Aleander Germaniam Nunciū Apostolicus, ac deinceps à Paulo III Cardinalis creatus. Fuit is vir doctissimus, ac linguarum triūm, qua eruditū præcipue censetur, præ coænis suis ad miraculum usque gnarus, sed seu iudicio, seu pigritiâ ab omni scriptione se continuuit.

Pag. 207, lin. 13. Error in designando tempore obitus Cardinalis Montalti commissus corrigendus est; Mortuus enim is fuit, non post Urbani Pontificis Max. sed successoris eius Gregorij XV electionem, atque adeò Ludouicus Cardinalis Ludouisius, qui ante Barberinum Montalto successit, male omisssus est. De Ludouisij autem Vice-Cancellariatu tum aliunde, tum è Guilielmo eloquentissimis Allocutionibus & Poësi constat. Interim vera manent, ac per h̄ic relatum exemplum ex parte confirmantur, quæ de Pontificum nepotibus, de quie detento à tribus ultra seculi integri spatiū Ecclesiastico Cancellariatu scripsi.

Pag. 212, lin. 3. Louaniensis Vniuersitatis Cancellarios apud Vernulænum lib. 1, de Acad. Louan. c. 7, videre est. Inter illos tertio loco refertur Nicolaus Ruterus Episcopus Atrebæensis, quem Magni epitheto dignatur. Fuit is ex

Erasmicis amicis, legunturque illius inscriptæ nomini, sub dicto Cancellarij elogio, aliquot versiones Libani Declamationum Tomo I, Operum Erasmi.

Note.

Pag. 224, lin. 11 à fine. In afferendâ Viennensis Ecclesiae, quæ olim obtinuerit, super Arelatensem superioritatem, ut vocant, Scaligeri fidem parum prouidè secutus sum. Fere autem è vero nil amplius trahit, quam quod olim sytriusque loci Præfules de honoris prærogatiua satis calidè subinde certarint inuicem, præualente aliquando, ut sit, ad tempus aliquod Vienensi. Videatur Epistola Episcoporum illius Provinciæ ad S. Leonem Papam apud Sirmondum, &c.

**Errata, non vnius culpâ commissa ,
sic restituantur.**

Præf ad Lectorem lin. 8, lege penu. in Hendetasyllabo V. 17. Miraculum, v. 33. gemiscens, in Archi-Cancellariorum indice,):():(pag. 1 col. 1. l. 14. Brixiensis, p. 5. l. 23. Clodouei, p. 15. l. 6. post Roberti dele comma, p. 26. l. 18. Ludouico, p. 43. l. 12. à fine. 48. p. 46. lin. 2. indicaturam, p. 48. l. 5. dele quod, p. 50. l. 13. pro Engelbertus lege Egilbertus, pag. 57. l. 23. 1002, p. 63. l. 3. Imperatoris, p. 64. l. 22. sumptam, p. 69. l. 6. à fine Lindenbrogi, p. 77. l. 19. Victoris, p. 78. l. 10. à fine Anconæ, p. 89. l. 8. 1268, ib. l. 10. pro quintus lege quinquagesimus primus, p. 92. l. 7. insue, p. 93. l. 4. Gandauo, p. 96. l. 11. à fine Pistorio, p. 97. l. 13. Mynsing, l. 17. Teschinens, p. 99. l. 8. à fine Vratislauiensis, p. 102. l. 5. à fine Berchtoldgadenium, p. 105. l. 13. pro Iohan. lege Conraui, p. 111. l. 8. Enckiridion, ib. l. 17. pro fororij reponc affinis, p. 117. l. 3. à fine eas, p. 128. l. vlt. illuc, p. 121. l. 8. pro certe lege saltem, p. 128. l. 7. à fine Bruchsellense, p. 130. l. 22. pro Raderus lege à Radero, p. 146. l. 13. à fine iudicium, p. 152. l. 11. à fine post historici, insere, verbis. p. 153. l. 20. quos, p. 159. l. 3. à fine quibusq; p. 163. l. 8. pro Suvertius lege Chapeauillius, p. 175. in fine marg. falso, p. 181. l. 11. post ut adde ad, p. 184. l. 3. pto hactenus lege etiam hucusque, p. 190. l. 7. Brunswicens, p. 197. l. 19. pro quibus pone yssq; ib. l. 25. Bremensium, p. 206. l. 7. à fine morte, p. 210. l. 24. pro peragere lege peragrare, p. 211. l. 19. pro Pulchro reponc Valegio, p. 212. l. 2. pro Maria lege Catharina, l. 16. Episcopo, l. 18. quam, p. 213. l. 4. à fine pleraq; p. 220. l. 15. intacte permanent, pag. 223. l. 25. pro 35. pone 53, p. 229. l. 14. pro aut lege vt, p. 230. l. 6. à fine delc. & p. 231. l. 5. scripta, p. 233. l. 13. post Resemberg, adde Prepositus, p. 234. l. 14. & in margine Vieheuser, p. 235. l. 4. à fine epigraphæ, p. 236. l. 22. 1024, p. 237. l. 22. hoc, p. 239. l. 5. à fine VVolbodo, lin. 2. à fine post antistes adde nominatus, p. 240. l. 18. suffragari, p. 242. l. 24. referente, p. 244. l. 2. à fine abludente.

F I N I S.